

at det værste er overstaaet; men i Henhold til selve Lovforslaget og de Ændringer, der her foreslaas, bliver der heller ikke stort ud over Aagerparagraffen tilbage for Provinsernes Vedkommende. Hvor Restriktionerne ikke gælder mere, bliver der ikke andet tilbage end Aagerparagraffen; for de øvrige Steder er der fastsat nogle Regler, hvorefter Ejerne efter 1. Maj faar Opsigelsesret, men jeg vil gerne herom sige, at denne ikke kan komme til at gælde før til April Flyttedag 1926, fordi der er halvaarlig Opsigelse.

Jeg skal ganske kort gennemgaa de stillede Ændringsforslag. Disse er dels stillet af Flertallet og tiltraadt af Indenrigsministeren, dels af Indenrigsministeren og tiltraadt af Flertallet. Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til §§ 2 og 3 er nærmest redaktionelle, og ved Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 sker der heller ikke nogen større Forandring, idet det blot foreslaas, at Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der ydes Formændene for de almindelige Nævn Honorar; den skal altsaa ikke bestemme det, men kan gøre det, hvis den vil. Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 gaar ud paa, at der til 5te Stykke føjes som nyt Punktum: „Sekretærarbejdet i de enkelte Nævn og eventuelle Overnævn udføres af Fælleskontorets Personale efter nærmere Bestemmelse af Kontorets Leder.“ Vi har ment, at dette vilde være en heldig Tilføjelse til Paragraffen. Ændringsforslag Nr. 5 til § 7 gaar ud paa, at Paragraffens sidste Stykke udgaar; i Lovforslaget er det foreslaaet, at Bestemmelsen i § 7 skal have tilbagevirkende Kraft, men det mener vi ikke, den bør have. Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 8 tjener blot til Tydeliggørelse af §§ 9 og 10.

Ændringsforslag Nr. 9 udtrykker, at i Tilfælde af, at der bliver paalagt en Ejer forøgede Skatter paa hans Ejendom, kan han faa dem dækket gennem en højere Leje, idet han skal være berettiget til at erholde Nævnets Samtykke til en saadan Lejeforhøjelse, at han derved faar Dækning for de forøgede Skatter. Det anser vi for rigtigt. Naar man lejer en Lejlighed ud paa 3—4, maaske 5 Aar, kan man ikke vide, hvilke Skatter der paalægges Ejendommen, og saa er det naturligt, at man opnaar Adgang til at faa forøgede Skatter dækket ved forhøjet Leje.

Efter Lovforslaget kan en Lejer under visse Forhold forlange en Lejlighed istandsat, som han ikke mener er i helt saa god Orden, som den skulde være. Vi har fundet det uheldigt, at en Lejer skulde kunne stille et saadant Forlangende, da man ikke ved, om Ejeren paa det paagældende Tidspunkt har Raad til at sætte Lejligheden i en saadan Stand, som Lejeren kunde ønske det; det foreslaas derfor, at denne Bestemmelse udgaar.

Ændringsforslag Nr. 11 er nærmest redaktionelt; det samme gælder Ændringsforslag Nr. 12. Ændringsforslag Nr. 13 gaar ud paa, at en Mand, der køber en Ejendom her i København, skal have Ret til at bo i den og flytte hertil uanset Tilflytningsbestemmelserne.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 14 angaar Fremleje. Det foreslaas heri, at Nævnet skal være enigt for at kunne give Tilladelse til Fremleje mod Ejeren's Ønske. Jeg tror ikke, der er noget, der har været mere misbrugt end Retten til Fremleje. Det er ikke usædvanligt, at en Mand lejer en Lejlighed paa en 2—3 Værelser, lejer det ene af dem ud og faar lige saa meget i Leje for det enkelte Værelse, som han betaler for hele Lejligheden. Det kan man ikke anse for at være rigtigt. Naar en Ejer er imod Fremleje, og naar han har betinget sig i Kontrakten, at Fremleje ikke maa finde Sted uden hans Tilladelse, maa det være saaledes, at Nævnet skal være enigt, for at der alligevel kan være Tale om Fremleje.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 19 er redaktionelt.

Vi kommer saa til Ændringsforslag Nr. 18 til § 22, Aagerparagraffen. Det er den, der faar særlig Betydning for Provinzen, idet der, som jeg sagde før, for Provinzens Vedkommende ikke bliver saa meget tilbage af Loven ud over Aagerparagraffen. Der foreslaas en Tilføjelse, som gaar ud paa at fastslaa, hvordan en rimelig Leje skal findes.

I Ændringsforslag Nr. 19 til § 24 bestemmes, at en Lejer, der klager over for høj Leje til Retten, som det bliver i Provinzen i Stedet for Nævnet, skal være fritaget for Gebyrer og Brug af stemplet Papir i første Instans.

§ 25 har vi tilladt os at foreslaa affattet saaledes, at den den 18. December 1924